

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ד ע"א

פרשת שמות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דְּכַתִּיב, (שמות ל"ח) וַיַּעַשׂ אֶת הַפִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֵת כִּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמִרְאֹת הַצּוֹכְאוֹת. מִפְּנֵי
מָה זָכוּ נָשִׁין לְהָאִי, בְּגִין דְּאַסְתָּמְרוּ גְרַמְיֵיהוּ בְּגִלּוֹתָא דְּמִצְרַיִם, דְּלִכְתָּר דְּאִתְדַּכְיִין הוּוּ
אִתְיִין מִתְקַשְׁטִין וּמִסְתַּכְּלִין בְּמִרְאָה בְּבַעֲלִיהוֹן, וּמַעוֹרְרִין לֹון בְּפִרְיָה וּרְבִיָּה.

תרגום לעברית

מִנְדָּה - שְׁשָׁנָה רַבִּי חֵיִיא, מָה שְׁכַתּוּב (שמות לח) וַיַּעַשׂ אֶת הַפִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֵת כִּנּוֹ נְחֹשֶׁת
בְּמִרְאֹת הַצּוֹכְאוֹת. מִפְּנֵי מָה זָכוּ נָשִׁים לָזֶה? מַשּׁוּם שְׁשָׁמְרוּ עֲצָמָן בְּגִלּוֹת מִצְרַיִם, שְׁלֹא חָר
שְׁנִטְהֵרוּ הָיוּ בָּאוֹת מְקַשְׁטוֹת, וּמִסְתַּכְּלוֹת בְּמִרְאָה בְּבַעֲלִיהֶן, וּמַעוֹרְרוֹת אוֹתָם לְפִרְיָה
וּרְבִיָּה.

טקסט הזוהר

מִבֵּית אֵל נִכְרַ, דְּכַתִּיב, (שמות י"ב) יֵצְאוּ כָּל צְבָאוֹת ה' וְגו'. וְכַתִּיב (תהלים קכ"ב)
שְׁבִטִי יְהִי עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל. עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל וְדָאִי. וְאַלְהָ שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. שְׁבִטִי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל. דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

מִבֵּית אֵל נִכְר - שְׁכָתוֹב יֵצְאוּ כָּל צְבָאוֹת ה' וְגו', וְכָתוֹב (תהלים קכב) שְׁבִטִי יְהוָה עֲדוֹת
לְיִשְׂרָאֵל. עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל וְדָאִי. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. שְׁבִטִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. דְּבַר אֵל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

טקסט הזוהר

וְאִי תִימָא וְהָא כְּתִיב וְהוּא בֶּן אִישׁ מִצְרִי. הָא וְדָאִי חַד הָוָה, וּפְרָסְמוּ קָרָא, דְּכְתִיב,
(ויקרא כ"ד) וְהוּא בֶּן אִישׁ מִצְרִי וְגו' וְשֵׁם אָמוֹ שְׁלֹמִית בֵּית דְּבָרִי לְמִטָּה דָּן. פְּרִיָּה
וּרְבִיָּה דְּכְתִיב, (שמות א') וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ וְגו'. וּמְכָל הָנִי אֶסְתְּמְרוּ
יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (ז' א') עָאֵלוּ, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִפְקוּ, הָדָא הוּא דְּכְתִיב וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְגו'.

תרגום לעברית

וְאִם תִּיאַמַר, וְהָרִי כְּתוֹב וְהוּא בֶּן אִישׁ מִצְרִי? הָרִי וְדָאִי אֶחָד הָיָה, וּפְרָסְמוּ הַכְּתוֹב,
שְׁכָתוֹב (ויקרא כד) וְהוּא בֶּן אִישׁ מִצְרִי וְגו', וְשֵׁם אָמוֹ שְׁלֹמִית בֵּית דְּבָרִי לְמִטָּה דָּן. פְּרִיָּה
וּרְבִיָּה - שְׁכָתוֹב וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ וְגו'. וּמְכָל אֵלֶּה נִשְׁמְרוּ יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל נִכְנָסוּ - בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'.

טקסט הזוהר

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי הָווּ אֲזִלִּי בְּאוֹרְחָא, עַד דִּהְווּ אֲזִלִּי, אָמַר
רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי יוֹסִי, אֶפְתַּח פּוֹמָה, וַיִּנְהַרְוֹן מִיֵּלָה אָמַר לִיה נִיחָא קָמִיָּה דְּמַר, דְּאֶשְׁאֵל
מֶלֶךְ חֲדָא דְּקִשְׁיָא לִי, (אחורי דף זה) הָא שְׁמַעְנָא מְבוֹצִינָא קְדִישָׁא, דִּהְוָה אָמַר, וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סָבָא. כָּל אֵינּוֹן חִילִין וּמִשְׁרָיִין דִּהְווּ נַחְתִּין לְגִלוּתָא בְּהָדִי
יַעֲקֹב, דְּכְתִיב, אֵת יַעֲקֹב. מַהוּ דְּכְתִיב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ. אָמַר לִיה, וְדָאִי הָכִי הוּא. אֵלֶּה
הָא תַנִּינִן, כָּל דְּמִקְבֵּל מֵאֲחָרָא, אִיהוּ בֵּיתָא מִהֵוּא דִּיְהִיב, וְעַל דָּא אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ.

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי יוֹסִי, פָּתַח פִּיךָ וַיֹּאמְרוּ דְּבָרֶיךָ. אָמַר לוֹ, נוֹחַ לִפְנֵי מֶרֶץ שְׂאֵשׁ אֵל דָּבָר אֶחָד שֶׁקֵּשָׁה לִי? הֲרִי שָׁמַעְתִּי מִהֶמְנוּרָה הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא אוֹמֵר, וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - יִשְׂרָאֵל סָבָא, כָּל אוֹתָם חִילּוֹת וּמַחֲנוֹת שֶׁהָיוּ יוֹרְדִים לְגָלוּת עִם יַעֲקֹב, שֶׁכָּתוּב אֶת יַעֲקֹב. מָה זֶה שֶׁכָּתוּב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ? אָמַר לוֹ, וְדָאִי זֶה כָּהֵן, אֵלֶּה הֲרִי שְׁנִינוּ, כָּל הַמִּקְבֵּל מֵאַחֵר, הוּא בֵּית לְאוֹתוֹ שְׁנָתוֹ, וְעַל זֶה אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ.

טקסט הזהור

פָּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וַאֲמַר, (מַלְכִים א', ט') וַיְהִי כְכָלּוֹת שְׁלֹמֹה לְבָנוֹת אֶת בֵּית ה' וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְגו'. וְכִי כִּיּוֹן דָּאֲמַר אֶת בֵּית ה', מָהוּ וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ, אִי בְּגִין שְׁלֹמֹה אֲתַמַּר, לָאוּ הֵכִי, אֵלֶּה אֶת בֵּית ה' דָּא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ דָּא קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים.

תרגום לעברית

פָּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וַאֲמַר, (מַלְכִים א' ט') וַיְהִי כְכָלּוֹת שְׁלֹמֹה לְבָנוֹת אֶת בֵּית ה' וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְגו'. וְכִי כִּיּוֹן שְׂאֲמַר אֶת בֵּית ה', מָה זֶה וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ? אִם בְּשִׁבְלִי שְׁלֹמֹה זֶה נֹאמַר - לֹא כֹה! אֵלֶּה בֵּית ה' זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ זֶה קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים.

טקסט הזהור

בֵּית ה' דָּאִיהוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ כְּגוֹן: עֲזָרוֹת וּלְשָׁכוֹת וּבֵית הָאוֹלָם וְהַדְּבִיר, דָּא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְדָאִי אֶקְרִי בֵּית ה'. בֵּית הַמֶּלֶךְ: דָּא קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, דָּאִיהוּ פְּנִימָא דְכָלֵּא, הַמֶּלֶךְ סִתָּם. מֶלֶךְ דָּא, אֵף עַל גַּב דָּאִיהוּ מֶלֶךְ עֲלָא, אִיהוּ נוֹקְבָא לְגַבִּי נְקוּדָה עֲלָא, סִתִּימָא דְכָלֵּא. וְאֵף עַל גַּב דָּאִיהוּ נוֹקְבָא, אִיהוּ דְכוּרָא לְגַבִּי מֶלֶךְ דְּלִתְתָּא, וּבְגִין כֹּה כָלֵא כְּגוֹנוֹנָא דָּא וְעַל דָּא, תַּתְּאִי, בְּרָזָא דָּא כְּתִיב בְּהוּ, אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ.

בית ה' שהוא בית המקדש, כמו עזרות ולשכות ובית האולם והדביר, זה בית המקדש, ודאי נקרא בית ה'. בית המלך - זה קדש הקדשים, שהוא הפנימי של הכל, המלך סתם. מלך זה, אף על גב שהוא מלך עליון, הוא נקבה אל נקדה העליונה, נסתרת הכל. ואף על גב שהוא נקבה, הוא זכר למלך שלמטה, ולכן הכל כמו זה ועל זה, תחתונים, בסוד זה כתוב בהם איש וביתו באו.

טקסט הזהר

ואלה שמות, רבי (אלעזר) יוסי פתח ואמר, (שיר השירים ד') גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין חתום. גן נעול: דא כנסת ישראל שהיא גן נעול. דאמר רבי אלעזר, מה הגן הזה צריך לשמור, לעדור, ולהשקות, ולזמור. כף כנסת ישראל, צריכה לעדור, ולשמור, ולהשקות, ולזמור, ונקראת גן, ונקראת כרם, מה הכרם הזה צריך לעדור ולהשקות ולזמור ולחפור, כף ישראל, הדא הוא דכתיב, (ישעיה ה') כי כרם ה' צבאות בית ישראל וכתיב, (ישעיה ה') ויעזקהו ויסקלהו וגו'.

תרגום לעברית

ואלה שמות. רבי [אלעזר] יוסי פתח ואמר (שיר ד) גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום. גן נעול - זו כנסת ישראל, שהיא גן נעול. שאמר רבי אלעזר, מה הגן הזה צריך לשמור, לעדור ולהשקות ולזמור - כף כנסת ישראל צריכה לעדור ולשמור ולהשקות ולזמור, ונקראת גן, ונקראת כרם. מה הכרם הזה צריך לעדור ולהשקות ולזמור ולחפור - כף ישראל. זהו שכתוב (ישעיה ה) כי כרם ה' צבאות בית ישראל, וכתוב ויעזקהו ויסקלהו וגו'.

תוספתא מתניתין: אמר רבי שמעון, אנו פתחין עינא חמאן, גלגלי רתיכתא קדישתא נטלין במטלנוי, וקל שירתא בסימא לאודנין, יאה ללבא, סלקא ונחתא, אזלא ולא נטלא, מזדעזעין אלה אלפין, ורבוז רבבן ופתחין שירתא מלרע לעילא. לקל נעימותא הווא, קיימין מאן דקיימין, ומתכנפין בכנופיא לסטרא דימינא, ארבע מאה וחמשים אלפין מארי דעינין. חמאן ולא חמאן, קיימין בקיומיהון. תרין סטרין אחרנין אתחזורו (ס"א אתחזרו) בגיניהון. ולסטרא דשמאלא מאתן וחמשים אלפין. אינון מאריהון דיכבא, מיכבין ומיללין מאתר בית מותביהון, פתחין בדינא ומסיימין בדינא. מיכבין תניינות, ודינא יתיב, וספרין פתיחו. ביה שעטא, סליק מאריה דדינא, דקאים עליהון, ויתיב בכורסיא דדינא, ושירתא אשתכח, עד לא תסתים דינא סחרן מארי דעינין דלסטרא ימינא, ועמהון

אמר רבי שמעון, אנו פוקחים עינינו רואים, גלגלי מרכבה הקדושה נוסעים במסעותיהם, וקול שירה מבשמת לאזנים, יפה ללב, עולה ויורדת, הולכת ולא נוסעת, מזדעזעים אלה אלפים ורבוז רבבות, ופותחים בשירה מלמטה למעלה. לקול הנעימות הזו עומדים מי שעומדים, ומתכנסים בהתכנסות לצד הימין, ארבע מאות וחמשים אלה בעלי עינים. רואים ולא רואים. עומדים בקיומם. שני צדדים אחרים מתלבנים (מתהפכים) בשבילים, ולצד שמאל מאתים וחמשים אלה. אותם בעלי יכבה מיכבים ומיללים ממקום בית מושבם, פותחים בדין ומסיימים בדין. מיכבים שנית, ודין יושב, וספרים נפתחים. באותה שעה עולה בעל הדין שעומד עליהם, ויושב על כסא דין, ושירה שוככת עד שלא יסתים הדין. סובבים בעלי העינים שלצד ימין, ועמם שמונה עשר אלה תוקעים, ולא מיכבים ולא מיללים (ס"א לא מיללין ולא מיכבין) ופותחים בשירה. מזדעזעים מאתים וחמשים אלה בעלי יכבה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

